

ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ

κανονικός, -ή, -ό, επίθ. [<μτγν. κανονικός <κανών], κανονικός. **1.** που είναι φυσιολογικός, που δεν παρουσιάζει κάποια σωματική ή ψυχική ανωμαλία: «το παιδί είναι κανονικό και δεν παρουσιάζει κανένα πρόβλημα με την ανάπτυξή του || η καρδιά του έχει τους κανονικούς της χτύπους». **2.** που ακολουθεί τις κανονικές αναλογίες, που είναι συμμετρικός: «δεν είναι ούτε ψηλή ούτε κοντή ούτε παχιά ούτε αδύνατη, αλλά μια κανονική γυναίκα». Επίρρ. **κανονικά, α.** σύμφωνα με τους κανονισμούς, με το πρόγραμμα, με την καθορισμένη διάταξη, έτσι όπως ορίζεται, συνηθίζεται ή έτσι όπως πρέπει: «δεν πας κανονικά στη σειρά σου, γι' αυτό διαμαρτύρονται όσοι περιμένουν στην ουρά || τ' αεροπλάνο δεν πέταξε κανονικά στην ώρα του || κάθε μέρα πηγαίνει κανονικά στη δουλειά του». **β.** στην πραγματικότητα, αν κρίνω από τα πράγματα: «κανονικά δεν πρέπει να πιστέψω αυτά που μου λες, γιατί ξέρω πως είσαι μεγάλος ψεύτης». **γ.** ικανοποιητικά: «μόλις γύρισε απ' τη δουλειά του, έφαγε κανονικά κι έπειτα ξάπλωσε».

- κανονικά βιβλία ή κανονικό βιβλίο, βλ. λ. [βιβλίο](#).

- κανονικά και με το νόμο, βλ. λ. [νόμος](#).

- ξηλώνομαι κανονικά, υποχρεώνομαι να πληρώσω στο ακέραιο κάποιο μεγάλο χρηματικό ποσό: «πριν από ένα μήνα πάντρεψα την κόρη μου και ξηλώθηκα κανονικά».

- τ' αρπάζει κανονικά, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, ιδίως δημόσιος υπάλληλος ή γιατρός, χρηματίζεται συστηματικά: «αν θέλεις να τελειώσεις γρήγορα τη δουλειά σου, πήγαινε στον τάδε που τ' αρπάζει κανονικά || αν θέλεις να εγχειριστείς γρήγορα, δώσε το φακελάκι στον τάδε γιατρό, γιατί τ' αρπάζει κανονικά». βλ. και φρ. *τα παίρνει κανονικά*.

- τα μαγκώνει κανονικά, βλ. φρ. *τ' αρπάζει κανονικά*.

- τα σβερκώνει κανονικά, βλ. φρ. *τ' αρπάζει κανονικά*.

- τα παίρνει κανονικά, κερδίζει αρκετά χρήματα ιδίως χωρίς δυσκολία: «έστησε μια καινούρια δουλειά και τα παίρνει κανονικά». βλ. και φρ. *τ' αρπάζει κανονικά*.

- τον έγγραψα κανονικά (ενν. στ' αρχίδια μου, στον πούτσο μου, στον ψώλο μου, στην πούτσα μου, στην ψωλή μου, στο πέος μου, στο καυλί μου, στα παλιά μου τα παπούτσια, στα παλιά μου υποδήματα, στα τελευταία των υποδημάτων μου, στον διαβόλου το κατάστιχο, εκεί που δεν πιάνει μελάνι), τον αγνόησα, τον περιφρόνησα τελείως: «μόλις με είδε, με πλησίασε για να με χαιρετίσει, αλλά τον έγγραψα κανονικά».